

Το ημερολόγιό μου
Πηνελόπη

Chefro y Coma

Οι πρώτες μου σκέψεις.....

Ο Οδυσσέας έφυγε και τώρα είμαι μόνη μου.... Πρέπει να τα έχω όλα υπό έλεγχο... Όμως, με τους μνηστήρες στα πόδια μου δε μπορώ άλλο!!! Πρέπει κάτι να κάνω γιατί με απειλούν πως θα με παντρευτούν αν δεν γυρίσει ο πολυαγαπημένος μου Οδυσσεύς...

Μετά από πολλές σκέψεις αποφάσισα να πάρω κάποια μέτρα γιατί τη θέση του άντρα μου θα την πάρει κάποιος αισχρός μνηστήρας. Έτσι, λοιπόν, αποφάσισα να καταστρώσω ένα σχέδιο. Είπα, λοιπόν, στους μνηστήρες πως έχω αρχίσει να υφαίνω ένα υφαντό και όταν το τελειώσω θα παντρευτώ έναν από αυτούς!

Το πρωί, λοιπόν, θα υφαίνω και το βράδυ θα το ξηλώνω, ώστε να μην τελειώσει ποτέ και να μην αναγκαστώ να παντρευτώ κάποιον μνηστήρα!

Δεν θα απατήσω τον Οδυσσέα... θα του μείνω για πάντα πιστή... ο θρόνος του θα τον περιμένει....

Πρώτος χρόνος μετά την αναχώρηση του Οδυσσέα.....

Οι μνηστήρες είναι καταπιεστικοί, αναιδείς, γλεντάνε στον πανέμορφο μου κήπο και κατασπαταλούν την περιουσία του άντρα μου. Ο Τηλέμαχος σιγά-σιγά μεγαλώνει και αναζητά τον πατέρα του. Του εξηγώ πως είναι ήρωας, πως έχει πάει στην Τροία να πολεμήσει. Ελπίζω να με καταλαβαίνει και όταν μεγαλώσει να νιώθει περήφανος για τον πατέρα του.... Αχ...πόσο του λείπει η πατρική παρουσία...! Οι μνηστήρες έκαναν τον κήπο μου χάλια, τον λερώνουν με κρασί και φαγητό, κάνουν συμπόσια χωρίς να πάρουν άδεια από εμένα. Είμαι γυναίκα, βλέπεις, και δεν με υπολογίζουν... Μακάρι κάποτε οι γυναίκες να αποκτήσουν τα ίδια δικαιώματα με τους άντρες.

Στο μεταξύ, οι μνηστήρες τσακώνονται συνεχώς για το ποιος θα με κατακτήσει. Δεν γνωρίζουν ότι καθημερινά στενοχωριέμαι... μου λείπει ο Οδυσσέας μου.... είναι πολύτιμος για μένα....Δεν μπορώ με τίποτα να τον ξεπεράσω.....

•••

Δεύτερος χρόνος.....

Ο Τηλέμαχος έχει αρχίσει να μεγαλώνει.... έχει ψηλώσει πολύ. Μακάρι να ήταν εδώ ο πατέρας του και να τον καμάρωνε.....

Το κόλπο μου πετυχαίνει και οι μνηστήρες δεν έχουν καταλάβει ακόμα τίποτα και είμαι πολύ χαρούμενη γι' αυτό.

Κάθε μέρα προσεύχομαι στους Δώδεκα Θεούς του Ολύμπου, και πιο πολύ στον πατέρα Δία, να προφυλάξει τον άντρα μου από κάθε κίνδυνο, να είναι καλά ο Οδυσσέας και να μην πάθει κάτι κακό στην Τροία.

Εξάλλου και ο Οδυσσέας πάντοτε ήταν πιστός και έκανε θυσίες στους θεούς. Ας του το ανταποδώσουν....

Είμαι σίγουρη πως αυτός και ο στρατός του θα γυρίσουν νικητές!

Τρίτος χρόνος.....

Οι μνηστήρες συνέχεια ακολουθούν τον γιό μου και δε ξέρω γιατί. Μπορεί να ξέρουν κάτι για το κόλπο μου. Αλλά δεν νομίζω, μπορεί να το κάνουν μήπως και μάθουν κάτι για τον Οδυσσέα.....

Η αγωνία μου είναι μεγάλη.... Νιώθω τελείως μόνη και απροστάτευτη....

Τέταρτος χρόνος.....

Έχω κουραστεί να κεντάω το πρωί και το βράδυ να ξηλώνω! Είναι ανυπόφορο! Αλλά πρέπει με κάποιον τρόπο να προστατέψω το παλάτι, τον λαό μου, αλλά και τον θρόνο. Δε θέλω αλλά και δε μπορώ να φανταστώ κάποιον μνηστήρα στη θέση του άντρα μου....

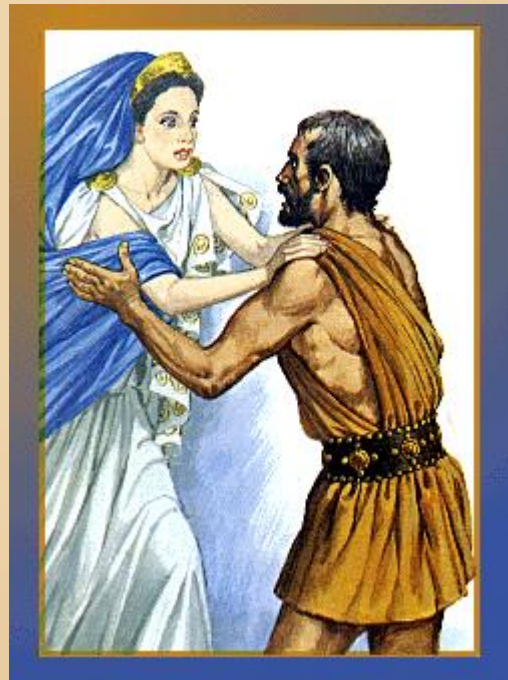
Πέμπτος χρόνος.....

Εδώ και πέντε χρόνια κάνω την ίδια δουλειά με το κέντημα. Στενοχωριέμαι που ο Οδυσσέας δεν έχει γυρίσει και δε θέλω να σκέφτομαι κάτι κακό και αρνητικό γι' αυτόν, γιατί μετά στενοχωριέμαι περισσότερο. Πρέπει να προσέχω γιατί έτσι και μου ξεφύγει κάτι, δε ξέρω τι πρόκειται να γίνει με αυτούς τους μνηστήρες!

Έφτασε η τελευταία μέρα του χρόνου και στις δώδεκα το βράδυ θα μπει ο έκτος χρόνος μετά την αποχώρηση του Οδυσσέα..... Ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ τόση δυστυχία και απόγνωση.... Μα τον Δία, δεν υπάρχει ζωή για μένα....

Έκτος χρόνος.....

Θλίψη και πόνος με κυριαρχούν πια, δεν αντέχω άλλο. Δεν είναι εύκολο να ζεις χωρίς τον άντρα σου, αλλά ευτυχώς έχω τον γιο μου, τον υπέροχο Τηλέμαχο! Μεγάλωσε πια...και απορώ, όταν θα γυρίσει ο Οδυσσέας θα αναγνωρίσει ότι αυτός είναι ο γιός του; Αχ... Πόσο μοιάζει του πατέρα του.....

Έβδομος χρόνος.....

Φυσικά είναι πολύ δύσκολο να ζεις σε αυτές τις συνθήκες με τους μνηστήρες να μη φεύγουν από το παλάτι και να είναι μέσα στα πόδια μου. Κάθε μέρα υφαίνω... και ξηλώνω.... επί 7 χρόνια.... Και αυτοί με καταπιέζουν και με ενοχλούν. Ευτυχώς κλείνομαι στον γυναικωνίτη και δεν τους ακούω..... Ανυπομονώ να έρθει ο Οδυσσέας να τον δω, να τρέξω και να τον αγκαλιάσω... Με αυτήν τη σκέψη κοιμάμαι και ξυπνάω.... Θα έρθει άραγε αυτή η στιγμή;

• • •

Λίγα χρόνια αργότερα.....

Δέκατος όγδοος χρόνος.....

Ο Τηλέμαχος έγινε άντρας πια και ξέρει πως να αντιμετωπίζει τους μνηστήρες γιατί είναι πολύ έξυπνος.

Ο Οδυσσέας ακόμα να έρθει... μπορεί να πέθανε... Σίγουρα, θα πέθανε γενναία αφού πολέμησε και προσπάθησε να κάνει κάτι καλύτερο για την πατρίδα του. Όμως, αν δεν έχει πεθάνει, τι μπορεί να απέγινε ; Μπορεί κάποιος να τον κρατάει φυλακισμένο, μπορεί να έχασε τον δρόμο της επιστροφής, μπορεί να με ξέχασε..., μπορεί....., μπορεί.....Η αγωνία και η αμφιβολία με τρελαίνουν.....Δεν αντέχω άλλο....

Δύο χρόνια αργότερα...

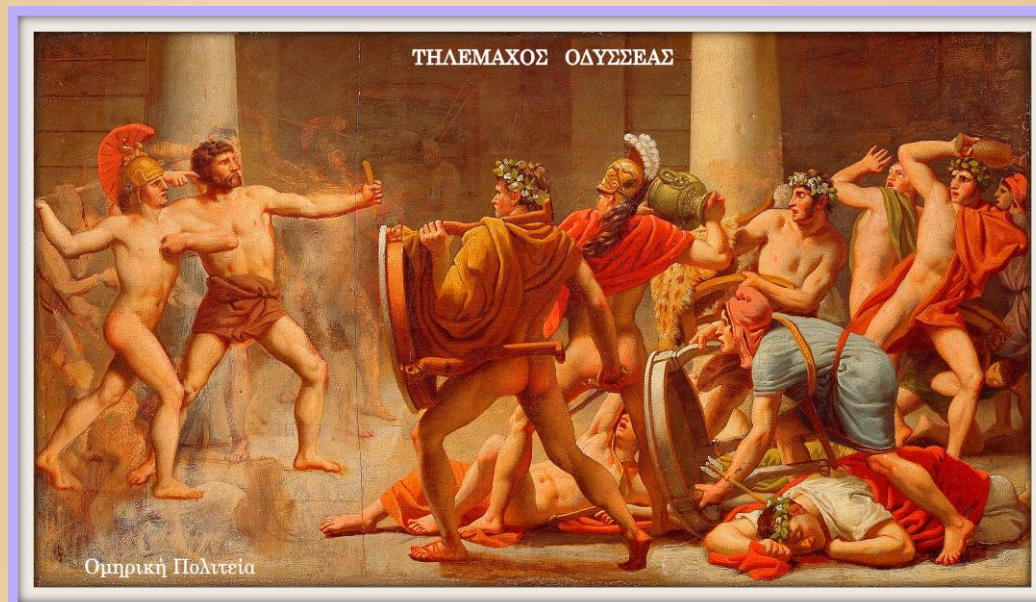
Εικοστός χρόνος.....

Έχει έρθει ένας ζητιάνος στο παλάτι μου και δε ξέρω αν ήρθε για καλό ή για κακό, πάντως σίγουρα δεν έχει νέα από τον Οδυσσέα.

Ξαφνικά ακούω φωνές.....

Οι μνηστήρες πάλευαν με το γιό μου και με τον ζητιάνο και τελικά ηττήθηκαν όλοι τους! Μετά αυτός ο ζητιάνος αφού κάναμε τα τυπικά της φιλοξενίας, αποκαλύφτηκε και τελικά ήταν ο αγαπημένος μου Οδυσσέας που επέστρεψε μετά από είκοσι χρόνια!!!! Η Ευρύκλεια ήξερε πως ήταν εδώ ο Οδυσσέας αλλά δε μου το είπε για να μην υποψιαστούν οι μνηστήρες κάτι. Τελικά μετά από τόσα χρόνια ενωθήκαμε και πάλι και ο Οδυσσέας, είδε τον γιό του μετά από τόσα χρόνια.
Είμαι επιτέλους ευτυχισμένη!!!!

Οδυσσέας + Πηνελόπη + Τηλέμαχος

Αιμιλία Χιώτη Α'1

ΤΕΛΟΣ